

BÀI HỌC 7

TRÁI CỦA THÁNH LINH

CÂU GỐC: “*Nhưng trái của Thánh Linh, ấy là lòng yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ: Không có luật pháp nào cấm các sự đó*” (Ga-la-ti 5:22, 23).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Giăng 15:1-11; Ga-la-ti 5:22; I Cô-rinh-tô 13; Rô-ma 14:17; Ê-phê-sô 5:9; Ma-thi-ơ 5:5.*

Có trái của Thánh Linh nghĩa là thật sự sống cuộc đời Cơ Đốc nhân. Sứ đồ Phao-lô liệt kê chín múi khác nhau của trái thiêng liêng. Nhưng tất cả những múi này thật sự chỉ là một trái, vì các múi cùng phát triển như một trái trong đời sống của Cơ Đốc nhân. Tuy nhiên, trái của Thánh Linh không cho chúng ta thấy những gì một người có thể làm cho Đức Chúa Trời. Thay vào đó, trái cho thấy người đó sống cho Chúa thế nào. Trái nói lên người đó là ai. Tất cả trái được liệt kê trong Ga-la-ti 5:22, 23 đều thấy trong Đức Chúa Giê-su Christ. Vì vậy, trái của Thánh Linh là sự sống của Đức Chúa Giê-su ở trong chúng ta. Cuộc sống này có thể được thực hiện qua quyền lực của Đức Thánh Linh.

Tuy nhiên, trái của Thánh Linh không phải là một cái gì đó chúng ta có thể tạo ra bởi việc làm cực khổ hay do nỗ lực của chúng ta. Đúng, có thể bằng sự cố gắng người ta sản xuất những gì có vẻ như trái của Thánh Linh. Nhưng những gì chúng ta tự sản xuất thì không giống những gì Đức Thánh Linh làm trong chúng ta. Những gì chúng ta tự sản xuất thì giống như trái giả so với trái thật. Trái thiêng liêng thật thì không được sản xuất hoặc trồng bởi những nỗ lực của con người. Thay vào đó, trái này phát triển từ mối tương giao với Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh kết hợp chúng ta với Đức Chúa Giê-su qua Lời Ngài là Kinh Thánh. Sau đó chúng ta bắt đầu hành động, suy nghĩ và cảm thấy đường lối Chúa muốn cho chúng ta. Chúng ta bắt đầu bày tỏ trái của Ngài trong đời sống của mình.

ĐIỀU GÌ CẦN ĐỂ PHÁT TRIỂN TRÁI CỦA THÁNH LINH

Đọc Giăng 15:1-11. Theo những câu này, tại sao trái chỉ có thể phát triển từ một mối tương giao sống với Đức Chúa Giê-su? Đức Chúa Giê-su là gốc Nho. Tại sao dính vào gốc Nho rất quan trọng? Chúng ta ở trong Ngài thế nào?

Bí quyết đầu tiên để trồng trái Cơ Đốc thật là ở trong Đấng Christ. Ngoài Đấng Christ, chúng ta không thể sản xuất trái thiêng liêng thật. Nhưng trái của Thánh Linh không ép buộc chúng ta từ bên ngoài. Thay vào đó, đây là kết quả của cuộc đời Đấng Christ ở trong chúng ta. Trong Giăng 15:1-11, Đức Chúa Giê-su phán rằng Ngài là gốc nho và các tín đồ là nhánh. Sinh ra trái là kết quả của cuộc đời Đức Chúa Giê-su chảy qua các nhánh của các tín đồ. Sự tăng trưởng của trái là công việc của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su Christ trong chúng ta.

Tuy nhiên, ở trong Đấng Christ là trách nhiệm của người tín đồ. Giả sử chúng ta để cho Đấng Christ sống trong tư tưởng của chúng ta, thì mọi người sẽ thấy Ngài trong những gì chúng ta làm. Ngài sẽ sống cuộc đời của Ngài trong chúng ta. Và cuộc đời Ngài sống trên trái đất sẽ được bày tỏ trong chúng ta. Mọi người sẽ thấy những tư tưởng, cảm xúc, và hành động của Ngài trong đời sống chúng ta.

Bằng cách này, trái của Thánh Linh là bản tính của Đức Chúa Giê-su. Trái này được Đức Thánh Linh trồng trong các môn đồ của Đấng Christ. Khi Đấng Christ sống trong chúng ta, thì chúng ta sẽ “bước đi theo Thánh Linh, chớ hề làm trọn những điều ưa muốn của xác thịt” (Ga-la-ti 5:16).

Đức Chúa Giê-su phán, “Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt” (Ma-thi-ơ 7:17, 18). Vì vậy, trái cây tốt là kết quả tự nhiên của mối tương giao sống của chúng ta với Đức Chúa Giê-su qua Đức Thánh Linh. Chúng ta phải hợp tác với việc làm của Đức Thánh Linh trong lòng chúng ta. Sau đó, trái của Thánh Linh sẽ được thấy trong đời sống chúng ta. Và bản tính của chúng ta sẽ thay đổi, và sẽ bày tỏ bản tính của Đức Chúa Giê-su Christ. Những gì chúng ta nói, làm và suy nghĩ sẽ bày tỏ bản tính của Ngài. Đức Thánh Linh sẽ ban cho chúng ta quyền lực để sống một cuộc đời chiến thắng trong Đấng Christ. Thánh Linh sẽ giúp chúng ta phát triển những đức tính thấy ở những con cái Đức Chúa Trời.

Trong II Ti-mô-thê 3:5, sứ đồ Phao-lô miêu tả những người “bề ngoài giữ điều nhân đức, nhưng chối bỏ quyền phép của nhân đức đó.” Có sự khác biệt nào giữa một đời sống đạo đức giả và một đời sống được đầy đầy Đức Thánh Linh? Làm thế nào chúng ta có thể biết được chúng ta đang sống cuộc đời nào?

TRÁI YÊU THƯƠNG

Đọc Ga-la-ti 5:22 và I Cô-rinh-tô 13. Trong những câu này, tại sao tình yêu là trước hết và quan trọng nhất trong trái của Thánh Linh? Tình yêu ảnh hưởng đến tất cả các phần khác của trái này thế nào?

Tình yêu được đề cập trước tiên trong trái của Thánh Linh. Đó là vì tình yêu tuôn chảy qua toàn bộ của trái. Tóm lại, tất cả các phần khác của trái được coi như là một phần của tình yêu. Suy cho cùng, “Đức Chúa Trời là sự yêu thương” (I Giăng 4:8). Vì vậy, các nhân đức lớn nhất của Cơ đốc giáo là tình yêu thương (I Cô-rinh-tô 13:13). Tình yêu của Đức Chúa Trời là nền tảng và nguồn gốc của mọi sự tốt lành khác. “Sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta” (Rô-ma 5:5). Nói cách khác, tình yêu là bằng chứng chúng ta là con Đức Chúa Trời.

Tình yêu này thì hơn cả tình yêu hay cảm giác của con người, và không thể phát sinh bởi nỗ lực của con người. Tình yêu này – kết quả của việc sống trong Đấng Christ – thì rộng rãi và vị tha, có quyền lực để thay đổi đời sống chúng ta. Vì tình yêu của Đức Chúa Trời thì vừa mạnh mẽ vừa dịu dàng, dẫn tội nhân đến sự ăn năn và đánh thức ham muốn một điều gì đó tốt hơn. Tình yêu như thế còn có sức mạnh đoàn kết những người đã từng là kẻ thù (Lu-ca 6:27, 28; Rô-ma 5:8). Vì tình yêu của chúng ta dành cho nhau, thế giới sẽ biết rằng các Cơ Đốc nhân là những người thật sự theo Đức Chúa Giê-su (Giăng 13:35). Trái tình yêu cũng sẽ dẫn Cơ Đốc nhân đến sự hiểu biết những người khác.

Điều thú vị là sự miêu tả về tình yêu trong I Cô-rinh-tô 13 đến ngay giữa hai chương nói về những sự ban cho của Đức Thánh Linh. Nhưng chương 13 nói về tình yêu, là trái của Thánh Linh. Điều này cho thấy rằng ngay cả những sự ban cho lớn nhất cũng không có giá trị gì nếu không có tình yêu thương. Thật ra, những sự ban cho của Thánh Linh mà không có trái của Thánh Linh thì bất lực. Tự bản thân, các sự ban cho không đem lại các phước lành mà Đức Chúa Trời mong muốn. Nhưng tình yêu là chất keo gắn liền tất cả các phần khác của trái với nhau như một.

Các phần nào của đời sống bạn thiếu trái tình yêu? Hãy cầu xin Đức Thánh Linh đổ đầy vào bạn tình yêu thương đối với những người mà bạn phải tiếp xúc mỗi ngày. Hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời cũng yêu thương chúng ta qua những người khác. Có những cách nào bạn có thể bày tỏ tình yêu thương đối với người khác? Tình yêu thương ảnh hưởng thế nào đến các đức tính khác trong trái của Thánh Linh?

SỰ VUI MỪNG, BÌNH AN, VÀ NHỊN NHỤC

Rô-ma 14:17 nói, “Vì nước Đức Chúa Trời chẳng tại sự ăn uống, nhưng tại sự công bình, bình an, vui vẻ bởi Đức Thánh Linh vậy.” Câu này có nghĩa là sự vui mừng là sự đáp lại của tình yêu thương về các ơn phước của Đức Chúa Trời và về lòng thương xót và tha thứ vĩ đại của Ngài.

Sự vui mừng của con người thường đặt vào những việc thế gian. Niềm vui bị ảnh hưởng bởi các điều kiện chung quanh chúng ta. Nhưng sự vui mừng thật bắt nguồn từ trái của Thánh Linh, đặt sự chú ý nơi Đức Chúa Trời và những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Sự vui mừng này không bị ảnh hưởng bởi các điều kiện chung quanh. Là dân sự của Chúa, chúng ta cần phải vui mừng. Vui mừng không có nghĩa là chúng ta phải luôn luôn mỉm cười, mặc dù một nụ cười thân thiện đem lại rất nhiều niềm vui. Nhưng niềm tin của chúng ta vào Chúa sẽ cho chúng ta rất nhiều lý do để vui mừng qua những gì Ngài đã làm cho chúng ta và trong chúng ta. Đó là vì niềm vui thiêng liêng là kết quả của đức tin sống.

Đọc Giăng 14:27 cùng với Rô-ma 14:17. Sự bình an liên quan đến công việc của Đức Thánh Linh thế nào?

Sự bình an thì lâu dài hơn là hạnh phúc. Sự bình an là kết quả của việc “được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Giê-su Christ chúng ta” (Rô-ma 5:1). Vì vậy, Đức Thánh Linh giúp chúng ta được sự bình an với Đức Chúa Trời. Sau đó, Đức Thánh Linh dẫn chúng ta đến sự bình an và nhịn nhục đối với những người khác. Và “Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ ở cùng anh em” (Phi-líp 4:9) qua Đức Thánh Linh. Sau đó chúng ta sẽ không cãi cọ với người khác, chúng ta sẽ không muốn trả thù. Thay vào đó, chúng ta sẽ muốn “nếu có thể được, thì hãy hết sức mình mà hòa thuận với mọi người” (Rô-ma 12:18).

Đọc II Phi-e-rơ 3:9-12. Trong những câu này, sự nhịn nhục cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời là Đấng thế nào?

Chúng ta thấy ít người có sự nhịn nhục. Nhịn nhục có nghĩa là chấp nhận những người khác, chấp nhận một số hoàn cảnh, ngay cả khi mọi việc không suông sẻ. Nhưng trong thời kỳ khó khăn, chúng ta không đơn độc. Đức Chúa Trời giúp chúng ta mạnh mẽ qua Thánh Linh của Ngài. Ngài xây dựng sự nhịn nhục trong chúng ta. Và sự nhịn nhục là một dấu hiệu của tín đồ trong thời kỳ cuối cùng (Khải huyền 14:12). Học cách nhịn nhục là một mục tiêu đáng giá. Những người thật sự cố gắng bày tỏ sự nhịn nhục sẽ học để nhịn nhục.

Sự vui mừng, bình an, và nhịn nhục. Bao nhiêu phần của trái này bạn kinh nghiệm trong đời sống của mình? Những phần nào bạn cần nhiều hơn?

NHÂN TỪ, HIỀN LÀNH, VÀ TRUNG TÍN

Đọc I Cô-rinh-tô 13:4. Tại sao người ta đánh giá cao sự nhân từ ở những người khác? Nơi nào bạn tìm thấy lòng tốt của Đức Chúa Trời trong việc đối xử của Ngài với mọi người?

Sự nhân từ là chữ thường được dùng để miêu tả những gì Đức Chúa Trời bày tỏ cho dân sự Ngài. Lòng nhân từ cũng miêu tả những gì chúng ta bày tỏ cho người khác khi họ thất bại. Đức Chúa Trời có mọi quyền hành để đối xử khắc nghiệt với chúng ta trong những lỗi lầm của chúng ta. Thay vào đó, Ngài đối xử với chúng ta như một người cha yêu thương đối với một đứa con đang học hỏi (Ô-sê 11:1-4). Chúng ta phải nhớ điều này, bởi vì có lẽ không có gì phá hủy ảnh hưởng của Cơ Đốc giáo và sự làm chứng của chúng ta hơn là đối xử không tốt với những người khác. Sự nhân từ không tồn tiền để mua, nhưng sự nhân từ có thể mở lòng của một người. Chúng ta có thể cần phải rất nghiêm nghị khi trừng phạt ai đó hoặc nói với họ rằng họ sai. Có lòng nhân từ đối với người nào đó khi họ làm sai là một trong những dấu hiệu lớn nhất là chúng ta có một tấm lòng cao thượng.

Đọc Ê-phê-sô 5:9. Trong câu này, điều gì đi đôi với sự nhân từ?

Lòng nhân từ là tình yêu trong hành động. Sự nhân từ phát triển trong chúng ta là trái của Thánh Linh gồm các công việc và hành động tốt. Điều này được bày tỏ cho những người khác trong các công việc hữu ích của tình yêu. Nhưng trước tiên Đức Thánh Linh phải sống trong chúng ta. Sau đó, sự nhân từ sẽ tuôn chảy ra từ chúng ta đến những người chúng ta gặp mỗi ngày.

Đọc Ga-la-ti 5:22. Trong câu này, tại sao quan trọng để trung tín trong việc chúng ta bước đi với Đức Chúa Trời? Và tại sao quan trọng đối với những người khác để có thể tin tưởng vào chúng ta?

Đức Thánh Linh sống trong chúng ta và giúp chúng ta trung tín. Sau đó, những người khác cảm thấy họ có thể tin tưởng chúng ta. Trung tín nghĩa là người khác có thể tin tưởng chúng ta. Những người trung tín làm những gì họ hứa sẽ làm. Suy cho cùng, Đức Chúa Giê-su trung tín, thậm chí Ngài còn được gọi là “Đấng làm chứng thành tín” (Khải huyền 1:5). Và Đức Chúa Cha thì trung tín. Ngài giữ lời hứa của Ngài và trung tín trong những gì Ngài làm (I Cô-rinh-tô 1:9; 10:13; I Tê-sa-lô-ni-ca 5:24; II Tê-sa-lô-ni-ca 3:3). Vì vậy, khi trung tín, chúng ta bày tỏ Đức Chúa Trời trong cuộc đời chúng ta. “Các kết quả tuyệt vời chúng ta đạt được không quá quan trọng đối với Đức Chúa Trời. Điều quan trọng đối với Ngài là lý do đằng sau hành động và việc làm của chúng ta. Ngài ban thưởng cho những gì tốt và trung tín trong chúng ta. Ngài ban thưởng cho hai điều này hơn là cho các kết quả tuyệt vời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 2, tr. 510, 511.

MỀM MẠI VÀ TIẾT ĐỘ

Đọc Ga-la-ti 5:23 và Ma-thi-ơ 5:5. Theo những câu này, tại sao mềm mại hay nhu mì thì rất quan trọng đối với một người lãnh đạo Cơ Đốc?

Mềm mại hoặc nhu mì không có nghĩa là yếu đuối. Nhu mì không có nghĩa là hèn nhát hay là một người lãnh đạo xấu. Môi-se đã được gọi là nhu mì và khiêm tốn nhất trên trái đất (Dân số Ký 12:3). Và ông là một nhà lãnh đạo mạnh mẽ của dân sự Đức Chúa Trời. Chúng ta phải nhớ rằng, người nhu mì thì không lớn tiếng và ồn ào, họ không cãi cọ. Họ không ích kỷ hay đẩy thuyết phục. Thay vào đó, họ phục vụ trong tinh thần mềm mại. Bằng cách này, nhu mì là dấu hiệu bên ngoài của một đức tin nội tâm và tin cậy vào sức mạnh của Đức Chúa Trời làm việc trong chúng ta. Thường thường, những người lớn tiếng, đẩy thuyết phục, và có vẻ tự tin thì che đậy những yếu điểm và sự sợ hãi của họ.

Đọc Ga-la-ti 5:23 và Châm ngôn 16:32. Những phước lành nào chúng ta nhận được nếu chúng ta làm chủ được cuộc sống của mình? Sự đau khổ nào sẽ đến khi chúng ta không tự chủ được?

Phần cuối cùng của trái của Thánh Linh là tiết độ, hoặc tự chủ. Tất cả chúng ta cần phải tự chủ. Chúng ta phải đấu tranh với ý muốn làm chủ cuộc đời của mình. Trước khi một người có thể cai trị một thành, một cộng đồng, hoặc một hội thánh, người đó phải cai trị chính mình. Sự tiết độ thật là tự chủ không chỉ trong việc ăn uống, mà là tự chủ trong tất cả các phần của đời sống.

Giống như Đấng Christ trong mọi sự là đáng kể trong cuộc đời của một tin đồ. Trái của Thánh Linh là dấu hiệu cho thấy chúng ta thuộc về Đấng Christ. Điều này đem tất cả các tín đồ lại với nhau như một trong Đấng Christ.

Hãy nghĩ về các phần của cuộc đời mà bạn có thể có nhiều sự tự chủ hơn. Có lẽ bạn tự chủ một phần nào của cuộc đời bạn, nhưng bạn có thể không có nhiều tự chủ ở một phần khác. Tự chủ được mình là nhờ quyền năng của Đức Chúa Trời. Tại sao quan trọng để có sự tự chủ này trong mỗi phần của cuộc đời bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Trong ngôn ngữ ngày nay, những câu trong Ga-la-ti 5:22, 23 có thể được viết như sau, ‘Trái của Thánh Linh là sự yêu thương, tỏa sáng với niềm vui và hạnh phúc. Trái đó có một tâm hồn bình tĩnh và khiêm tốn trong lời nói và việc làm, rất kiên nhẫn với những người khó chịu và trong những hoàn cảnh khó khăn. Trái cho thấy sự đồng cảm với người khác, thích giúp đỡ, rộng rãi và có sự phán xét đúng. Trái bày tỏ sự trung thực và có thể luôn luôn tin cậy được, có sự tự chủ trong mọi việc. Sự tự chủ là dấu hiệu cuối cùng là chúng ta đã thực sự trở nên giống như Đấng Christ. Tất cả những điều này bày tỏ trái của Thánh Linh. Chúng ta đạt được trái của Thánh Linh không phải bởi những nỗ lực của chúng ta, mà bằng cách sống trong Đấng Christ và để Thánh Linh của Ngài sống trong chúng ta. Chúng ta phát triển trái này bằng cách tin tưởng nơi Đức Chúa Trời, chứ không phải do nơi việc làm của chúng ta.’” – Phỏng trích S. Chadwick, trong Arthur Walkington Pink, *The Holy Spirit* (Bellingham, Wash.: Logos Bible Software, n.d.), chương 30.

“Hãy tưởng tượng sự yêu mến lẽ thật ở trong lòng của bạn, thì bạn sẽ nói về lẽ thật. Bạn sẽ nói về niềm hy vọng phước hạnh mà bạn có trong Đức Chúa Giê-su. Hãy để tình yêu thương sống trong lòng của bạn, thì bạn sẽ tìm cách thiết lập và xây dựng đức tin của anh em mình. Bây giờ giả sử có người nói xấu về bạn bè hay anh em của mình, thì đừng khuyến khích sự nói xấu này, vì đó là công việc của kẻ thù. Hãy tế nhị nhắc nhở người đó rằng Lời của Đức Chúa Trời không cho phép chúng ta nói như vậy về những người khác.” – Phỏng trích Ellen G. White, *You Shall Receive Power*, tr. 76.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nếu chúng ta được cứu bởi ân điển, thì tại sao chiến thắng tội lỗi rất quan trọng? Suy cho cùng, có phải phúc âm nói về sự tha thứ tội lỗi chẳng? Đồng thời, hãy nghĩ về Giu-đa. Tội tham lam đã làm gì cho nó? Chúng ta có thể học gì từ gương của nó để giúp chúng ta trả lời những câu hỏi về sự chiến thắng? Ngoài ra, câu của Ellen G. White sau đây giúp chúng ta hiểu rõ nhu cầu cần chiến thắng thế nào? “Một sự suy nghĩ, cảm giác, hay hành động sai, một ham muốn tội lỗi ồ ạt trong tâm hồn, cuối cùng, sẽ phá hủy sức mạnh của Phúc âm.” – Phỏng trích *Testimonies for the Church*, quyển 5, tr. 53.
2. Tại sao trái của Thánh Linh lại quan trọng hơn bất cứ sự ban cho nào của Thánh Linh?
3. Hãy đọc I Cô-rinh-tô 13. Tại sao Phao-lô đặt tầm quan trọng lớn như vậy về tình yêu thương? Chúng ta có thể học về tình yêu thương thế nào theo cách Phao-lô nói ở đây? Tại sao chết cho cái tôi và sống trong Đấng Christ rất quan trọng cho sự thành công của chúng ta trong việc học để yêu thương theo cách này? Tại sao chúng ta phải chết cho chính mình và sống trong Đấng Christ để yêu thương những người chúng ta thật sự không thích?